

ఓం

స్నేహలతాకవితాసంఘపుష్పము - 56

శ్రీ రామ కోటి శ్విర తారావళి

గ్రంథకర్త

వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారాయణుడు, బి. ఏ.,
కొల్లాపురము.

1937

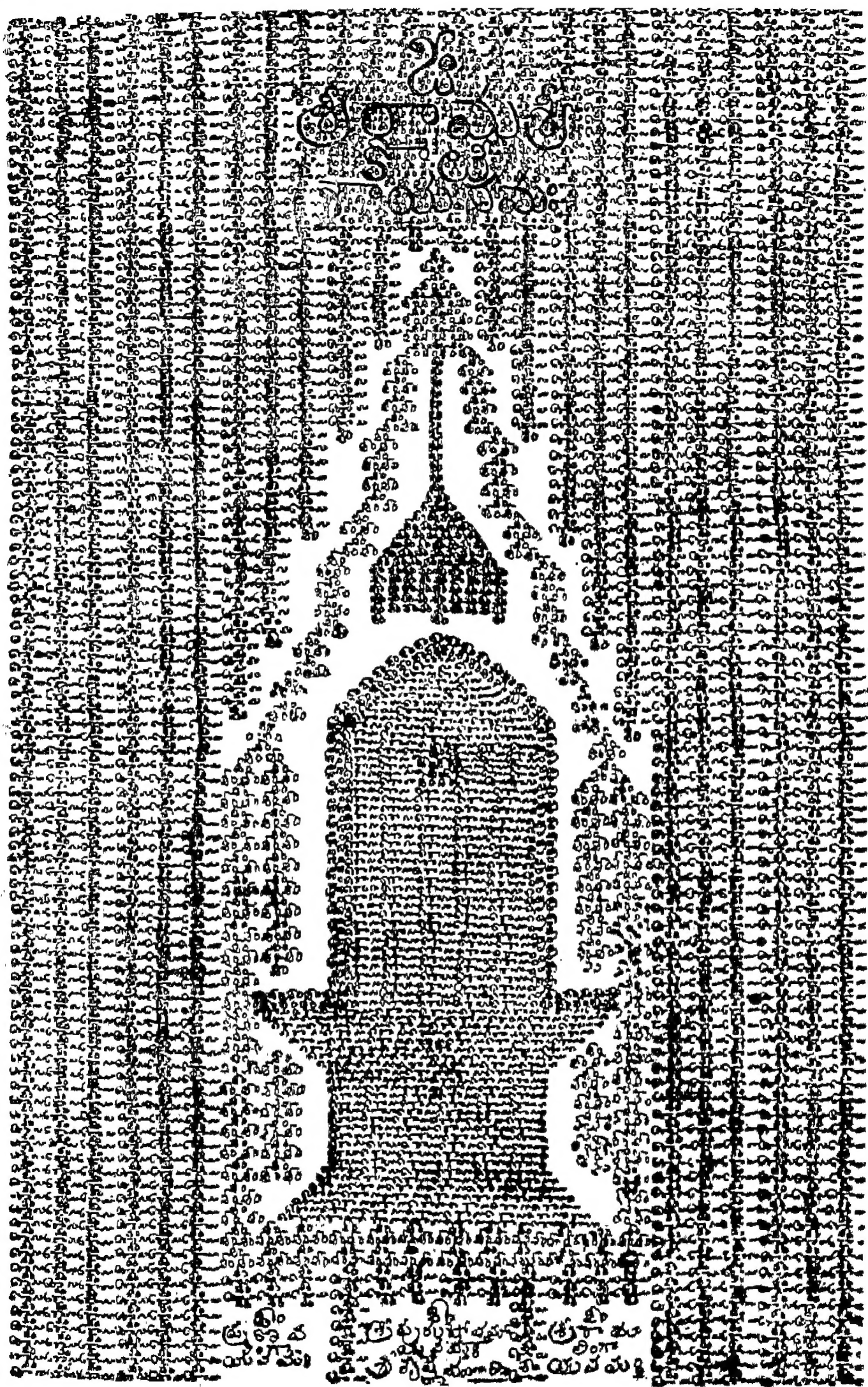
ప్రథమ ముద్రణము
౧౯౦౦ ప్రతులు

*

గుంటూరు
చంద్రికామద్రాక్షరశాలయము
ముద్రింపబడియె.

*

కాపీరైట్ రిజిష్టరు
బడ్డ

అభినందనము

శా. శ్రీరామున్ గమలాత్ముఁగా, నజునిగా, శ్రీకంతుఁగాఁ దత్త్వవి
స్తారజ్ఞాననిరూఢి గురైఁటిఁగి, శ్రద్ధాభక్తులం గొల్చి, సు
బ్బారాయాగ్రణి! రానుకోటికృతిదీవ్యతోపతముంగూర్చి, దు
ర్వారాపారభవాబ్ధిమగ్నులకుఁ గూర్పంగంటి వాలంబమున్.

ఉ. మేలొదవన్ నిగూఢముగ మిత్తుఁడు నీ కెది కృష్ణమూర్తి, మ
ద్దాలికులోద్భవుండు భవతారకమంచును దెల్పె; దాని నీ
వోలి నగూఢవృత్తి నిఖిలోర్వికిఁ దెల్పితి తారకాళి వ
ద్యాలనుగూర్చి; మెచ్చఁదగు నార్య! భవత్ప్రతి, సుబ్బరాట్టవీ!

ఉ. అక్షరమూర్తిరాముఁ డఖిలాత్ముఁ డనంతుఁ డటంచు, నిర్వ్యతి
కాక్షరపూర్ణతత్త్వపరమార్థరహస్యము లోకులెల్లఁ బ్ర
త్యక్షముగా గ్రహింప నిటు లక్షరపంక్తిని గూర్చిచూపి, నీ
వీక్షితి సుబ్బరాయ ! గడియించితి వక్షయకీర్తి, దక్షతన్.

గుంటూరు, }
5-10-'37. }

విద్వాన్ కాశీ వ్యాసాచార్యులు,
యు. యల్. సి. యం. హైస్కూలు
ప్రధానసంస్కృతోపాధ్యాయులు.

శ్రీమత్పరదేశతాయై నమః

తొలి పలుకు

మహారాజరాజశ్రీ మద్దాలి శ్రీకృష్ణమూర్తిగారిచేఁ
బోత్సహింపఁబడి నేనీ తారావళిని వ్రాయుభాగ్యమును
బొందినాఁడను. వీరు గుంటూరుపురవాస్తవ్యులు. ప్రకృతము
శ్రీజటప్రోలుసంస్థానాధీశ్వరి, ధర్మకల్పనల్లి, మహారాజ్ఞ
శ్రీవేంకటరత్నమాంబామతల్లిచేఁ బోషింపఁబడుచుఁ గొల్లా
పురమున నుద్యోగపదవియం దున్నవారు. వైద్యవిద్య
యందుఁగూడ వీరు చక్కని ప్రవేశము గలవారు. విశే
షించి పరమభక్తశిఖామణులు - శ్రీరామకోటీశ్వరుఁడు వీరి
కిలువేల్పు. వీరి తండ్రిగారగు మహారాజశ్రీ పురుషోత్తము
గారు కూడ రామభక్తులే. ఉగ్గుపాలనాఁటనుండియు వీరి
కిట్టిదైవభక్తి పారంపర్యముగ సంప్రాప్తమగుచున్నది. “నిజ
దారసుతోదరపోషణార్థమై” యనుదినము మానవులు పాటు
పడవలసినవారలయ్యుఁ జివరకు జీవితతరణోపాయమునకుఁ
గూడఁగొంతకాలము వినియోగించుట విజ్ఞానలక్షణముగదా!

“వృథాప్రయాసంబున నాయుర్వ్యయంబు సేయంజనదు
హరిభజనంబున మోక్షంబు సిద్ధించు. దేహవసానపర్యం
తంబు నారాయణచరణారవిందసేవనంబు కర్తవ్యంబు”
“పుట్టనిచావనితోవ వెదకికొనుట దొడ్డబుద్ధి.”

అనుపోతనార్యునిపరమభాగవతసిద్ధాంతంబు తెక్కాల
మందును మఱవరానివి. పరమేశ్వర తేజస్సందర్శనమునకును
గైవల్యసంప్రాప్తికిని మానవులు తమదృష్టిని బ్రధానలక్ష్య
ముగ నుంచి భక్తిమార్గమున జీవయాత్రను గడపుకొనుట
ముఖ్యకర్తవ్యము. బుద్బుదప్రాయ మగునీభౌతికశరీరముపైఁ
గలయభిమానమును వదలి జ్ఞానులు మోక్షప్రాప్తికై ప్రతి
క్షణమును యత్నింతురు. కావున మాకృష్ణమూర్తిమిత్రశేఖ
రుఁడుగూడఁ బెద్దలు పోవుమార్గమే శ్రేయస్కరమని యెంచి

“అనన్య శ్చింతయంతో మాం యే జనాః పర్యుపాసతే
తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగక్షేమం వహామ్యహమ్”

అనుగీతావాక్యములపైఁ గలనమ్మకముచే నిరంతర
రామకోటీశ్వర ధ్యానావాహనాదిపూజానిష్ఠాగరిష్ఠుండై ప్ర
ణవపార్థివరామకోటీశ్వరు నోపినకొలఁదిఁ జిత్రించుచు
స్మరించుచుఁ దనహృదయమును, బుద్ధిని, భావమును, బవి
త్రముగఁ జేసికొనుచుఁ గాల మానందమునఁ గడపుచున్న
వాఁడు. ఈరామకోటిని వ్రాయుటలో వీరు నూతనమార్గ
మును ద్రొక్కిరి. ఈనవ్యమార్గమునకు సృష్టికర్తలును వీరే.
ఈరామకోటి ప్రణవాకారమును బార్థివాకారమును గలిగి
రామమయ మగుచున్నది. ప్రపంచమంతయు — “ఓం”
కారమున లీనమై యుండె. ఈశ్వరుని ఘంటానాదమునుండి
“రామా” యను నక్షరద్వయము మాఱుమోగుచు “ఓం”
కారముతో నిమగ్నమైనదో యనునట్లు వీరు “ఓం శ్రీరామ”

అనుదివ్యాక్షరములను లింగాకారమున మనోహరముగఁ జిత్రించుచుందురు. ఇదియే వీరి రామకోటిరచనావిధానము. అనఁగా ఓంకార మొకకోటి. శ్రీకార మొకకోటి రామ మొకకోటి. వీరొకేరూపమున సర్వ మీశ్వరమయముఁజేసి చిత్రించుచుఁ దాము తరించుటయెకాక యట్టివ్రాతప్రతుల ననేకుల కొసంగి వారినిఁగూడఁ దరింపఁజేయుచు వీరి యపూర్వచిత్రరచనానైపుణ్యమున భక్తలోకమున కాదర్శ పురుషులై విశేషసుకృతము నార్జించుచున్నవారు. వీరు వ్రాయుచున్న రామకోటీశ్వరాకార మిట్టిదని భక్తలోక మెఱుంగుటకుఁగాను ముఖపత్రమునం దలంకరింపఁబడియె. వేయేల ? వీరు కల్పించినప్రణవపార్థివరామకోటీశ్వరాకార మొక దేవాగారమువలెఁ బరమపవిత్రమై, యానందసంధా యకమై సర్వజనాకర్షకమై యున్నదనుట యతిశయోక్తి గాదు. అట్టిచిత్రపట మొకండు నాకును దయచేసి నన్నుఁ గూడ వారినలెఁ దరింపఁజేయవలయునని సంకల్పించి వారి నిత్యప్రార్థనమున కనువగురీతి ఛందోబద్ధముచేసి కవితా గానముసేయునవకాశము గల్పించినందులకు వారికి నాకృతజ్ఞ తాభివందనములను సమర్పించుచున్నాఁడను.

గీ. మాయలీలల వెల్లుసంసారసాగ

రమునఁ బడఁబోక పుణ్యమార్గం బెఱింగి

ప్రణవరామపార్థివమును వ్రాయుచున్న

పుణ్యతముఁడు మాశ్రీకృష్ణమూర్తిసఖుఁడు.

గీ. అట్టిఘనునకు సకలసౌఖ్యంబు లిచ్చి
 యాయురారోగ్యసకలభాగ్యంబు లిచ్చి
 ప్రణవరామపార్థివకోటి వ్రాయుశక్తి
 నిచ్చి ప్రోచుత రామకోటీశ్వరుండు.

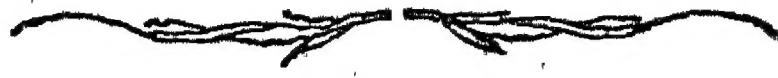
గీ. జ్ఞానకర్మేంద్రియసువృత్తి గలుగు కతన,
 స్థిరతరాస్త్రీకభావంబు వరలు కతనఁ
 బ్రణవరామపార్థివకోటి వ్రాయుచుంటి
 విద్ధ గుణవర్తి, మద్దాలి కృష్ణమూర్తి !

ఇట్లు బుధజనవిధేయుఁడు,

గ్రంథకర్త.

శ్రీరామకోటిశ్వార తారావల్లి.

శా. శ్రీరాముండనఁ గృష్ణుండన్న మఱి గౌరీనాథుఁ డంచన్న నీ
పేరంచున్ మది నూహసేసి పిలుతున్ బేరాసతో నల్లై నీ
వేరూపంబున నుందువో తెలియరా దెవ్వారి కావంతయుం
జేరందీసి యనుగ్రహింపఁగదవే శ్రీరామకోటిశ్వారా! I

శా. నీచారిత్రము నీమహామహిమమున్ లీలావినోదంబులున్
ధీచాతుర్యము గల్గుబ్రహ్మయును వర్ణింపంగలే డన్నచో
నేచందంబునఁ జెప్పనేర్తు నెదలో నేమంచు నూహింతు నా
వాచాదోషములెల్లఁజూడకుము దేవా! రామకోటిశ్వారా! 2

శా. నీతత్త్వం బిఁకదాపనేల? తెలిసెన్ నీలోనఁ గాన్పించెడిన్
భూతవ్రాతము తెల్లలోకములు నీమూలంబునన్ నిల్చెడిన్
జేతఃపద్మమునందు నీప్రతిమమున్ జెన్నారఁబూజింతు నో
సీతానాథ! యనుగ్రహింపఁగదవే శ్రీరామకోటిశ్వారా! 3

మ. కలుగున్ సౌఖ్యము నిన్నుఁగొల్చుబుధభక్తశ్రేణి కెవ్వేళలన్
దొలఁగున్ దుఃఖము లెట్టివారికిని నిన్నున్ స్తోత్రము జేయుచో
వెలుఁగున్ జంద్రికవోలెఁ గీర్తియును నీపే రొక్కమంత్రంబనన్
వెలయన్ జేసి జపించు సజ్జనులకున్ శ్రీరామకోటిశ్వారా! 4

మ. వల దేభోగము నాకు, సంసరణసౌభాగ్యంబు భోగించితిన్
గలిగెన్ సంతతిగూడ నట్టిసుఖ మింకం గోరఁ గాసంత నా
కిలలోఁగల్గెడు సౌఖ్యసంపదలపై నేవంబు వుట్టెన్ మదిం
జెలఁగెన్ మార్పొకయింత నిన్నఁగొలుతున్ శ్రీరామ ... 5

మ. అనయంబున్ భవదీయనామమునె జిహ్వాంబాడుదున్ శ్రద్ధమై
మననింతున్ భవదీయసన్నహిమ మాత్మన్ నిత్యముంగాని ని
న్దనులారం గనుభాగ్యమేర్పడమి నెక్కాలమ్ముఁజింతింతు; ద
ర్శనభాగ్యంబిడి, చింతదీర్చు శ్రితరఘో! రామకోటీశ్వరా!

మ. అసహాయుండను మార్గమేదియును సుంతైనం గనన్ రామ మా
నసమా భీతిపరీతమయ్యె సుఖమా నాకెందునున్ లేదు లో
విసుఁగుంజెందితిఁ గష్టకాలమొదలెన్ విశ్వేశ! విశ్వాత్మ! సం
తసమున్ జెందెద దర్శనంబొసఁగరాదా రామకోటీశ్వరా!

శా. చింతాకంతయు వాంఛలే దిఁక సుఖశ్రీఁగాంచి భోగింపఁ గా
సంతైనన్ గనుభాగ్య మిమ్ము భవదత్యానందరూపమ్ము గో
రంతైనన్ భవదీయపాదరజ మవ్యాజానురాగమ్ముతో
వంతల్ శాంతిల మాపయింబరపు దేవా! రామకోటీశ్వరా!!

మ. కరుణాంభోజిధి వంచుఁ గాశ్మఁబడితిం గాపాడఁగరావె నే
శరణార్థిన్ భువి నీకృపాగరిమచే సాధింతు నేదైన నీ
చరణాబ్జంబులె దిక్కు నాకెపుడు కష్టం బందుచున్నాఁడ నీ
తరణంబందునఁ గవరాదె గుణసాంద్రా! రామకోటీశ్వరా!

శా. దేవా ! నీపదపద్మమే గొలుతు నీ తేజంబె కీర్తింతు నా
భావంబందున నీవిలాసములె సంభావించి మోదింతు న
న్నీవే రక్షణసేయుదంచు నెడలో నెల్లప్పు డూహింతు నా
కీవే దిక్కని నమ్మకొంటి నిఁకఁదండీ ! రామకోటీశ్వరా !

మ. భువనంబుల్ సృజించి పెంచుచు లయంబుంజేయునీశక్తి నీ
భువిలో నెవ్వరు నెప్పఁగాఁగలరు దేవుండన్న నీవంచు ని
న్నవిరామంబుగఁ గొల్చుచుండుదు ననన్యప్రాభవంబొప్పు న
న్నెవరు రక్షణసేయరారు కను మీవే, రామకోటీశ్వరా !

శా. నీవే తల్లివటంచుఁ దండీవనుచున్ నీవే గురుండంచు ను
శ్రీవర్ధిల్లఁగఁ జేయురాజవనుచున్ జేదోడువంచున్ గనన్
నీవే మత్కులదైవమంచు సతమున్ నిన్నే మదిన్ నిల్పి నీ
సేవల్ సేయుచునుంటిఁ గావఁ గదవే శ్రీరామకోటీశ్వరా ! 12

మ. కలలందైనను నీస్వరూపమునె నేఁగాంక్షింతుఁ జూడంగ నా
తలపై దుర్భరమా సతీసుతసముద్యద్బంధ మేలా? మహీ
తలమందున్ బశువృత్తి వర్తిలితి; వ్యర్థంబయ్యె జన్మంబు, న
న్నలసున్ ధన్యునిఁజేసి ప్రోవఁగదె దేవా! రామకోటీశ్వరా !

మ. అనుమానంపడనేల వేదమనఁ గావ్యంబన్న గీతార్థమ
న్నను ధర్మంబనినన్ జపంబనినఁ బుణ్యంబన్నఁ దీర్థంబుల
న్నను దానంబనినన్ గుణంబనిన విజ్ఞానంబటన్నన్ వ్రతం
బనినన్ నీదగునామమంత్రమే కదయ్యా! రామకోటీశ్వరా !

మ. ఇలువేల్పుంచును నిన్ను నమ్మితిని న నేదాని రక్షింతో? నా
వలనకా దోషములున్నఁ బ్రోవఁదగదా? వారింపఁగాఁజెల్లదా?
కలిదోషాపహ! దేవ ! తావకకటాక్ష శ్రీలె దిక్కంచు : ద
త్కళయే యేడ్గడయంచుఁగొల్చెదనునాథా! రామకోటిశ్వరా!

శా. ఆయుర్భాగ్యము వృద్ధిసేయుమని ని న్నాసింపలే దెప్పు డే
యామాసమ్మును లేనిజీవితమునం దాసల్పిసాళించి, మ
జ్జాయాపుత్రులఁగూడి నిన్నుఁగొలుతున్ సౌఖ్యంబుచేకూరఁగా
శ్రేయఃప్రాప్తి నొసంగి ప్రోవఁగదవే ట్తిరామకోటిశ్వరా!

శా. పక్షంబుల్ దెగిపడ్డపక్షికరణిన్ బ్రాల్మాలియున్నాఁడ నీ
శిక్షల్ చాలును నాకు జ్ఞానమెటులో చేకూర్చి నన్బ్రోవఁగా
వీక్షింపన్వలెఁ గన్నపుత్రునివలెన్ బ్రేమింపు మోతండ్రి నన్
రక్షింపందగదా? శుభంబు లొదవంగా రామకోటిశ్వరా!

మ. తనువా బుద్బుద మాయువా క్షణిక మర్థంబా యనర్థంబు నే
ధనమైనన్ సిరులైన శాశ్వతములా? ధాతీతలంబందు నే
మనియాసల్గొని ప్రాకటలాడుదును భావాతీత ! నిస్సమ్మిచే
సినసేవల్ గనుపించు నిత్యమనుచున్ శ్రీరామకోటిశ్వరా!

మ. సతతాచారవిధానధర్మయుతసత్సాంగత్యమున్ సత్యమున్
ధృతియు న్భూతదయాపరత్వవిధులు న్దేజంబునున్ దెల్వియున్
మతియున్ శాంతము నిచ్చి యెల్లపుడు సన్తాన్యప్రకాండంబులు
దతుకంజేయుమ నాదుబుద్ధి పరమాత్మా ! రామకోటిశ్వరా!

మ. పరమంబై రసవత్తరంబునయి సంపత్సారమై ప్రేక్షమై
నిరతానందదమై వినిర్మలమునై నిత్యంబునై భవ్యమై
సరసంబై మధురంబునై నెగడుసత్సారంబు నీపాద మేఁ
గరమొప్పన్ భజియింతు నార్తజనరత్నా! రామకోటీశ్వరా !

శా. శ్రీరామా! నను నీట ముంచెదవా, యర్థిం బాలనే ముంచెదా
భారంబంతయు నీవ మోయవలయున్ బాలుండ నేనంచు నీ
కారుణ్యామృతవృష్టిఁ జల్లినయెడన్ గార్యంబు లీడేరుఁ బ్రా
పై రక్షింపవె నన్ను భక్తజనరత్నా! రామకోటీశ్వరా ! 21

ఉ. నేనన నెంతవాఁడ నవనీతలమం దొకమానవుండ ని
న్నానలినాక్ష దేవముఖు లట్టిరె గన్గొనఁజాలరన్న నేఁ
గానఁగ నేర్తు నింకెటులఁ, గానకయుండఁగ నేర్తునెట్లు? ప
జ్ఞానిధి ! కానుపించఁగదె, గాంచి తరింతును రాఘవేశ్వరా !

గీ. ప్రణవపార్థివరామదైవం బటన్న
నీవయని నమ్మి నిన్ను వర్ణింప నెంచి
నీదునామరూపంబు లామోద మొదవఁ
గోటిగాఁగ వ్రాయఁగఁబూనుకొంటి నేను. 22

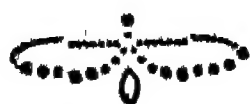
శా. జ్ఞానం బింతయులేనిమూఢుఁడ నసంస్థారిన్ విమోహంధుఁడన్
నేనేరీతి భవత్కృపాగరిమతో నెయ్యంబు వియ్యంబునన్
బూనన్ బాత్తుఁడనాదు? నాకృతికి మెప్పు ల్లల్లు నేరీతి? నీ
వే నిర్దుష్టము దీనిఁ జేయవలెఁ దండీ! రామకోటీశ్వరా !

౩. తనయులు నేయుతప్పలను దద్దయుఁ దండ్రులు దిద్దురీతిగా
 పనుఁ గృతకృత్యుఁజేసి మలినంబును ద్రోసి క్షమింపుతండ్రీ! నీ
 వనిన దయాసముద్రుఁడ వటంచు నెఱుంగును నాదొసంగులన్
 గనికరమూని దిద్దు ; మెటఁ గన్నడనీయకు రామపార్థివా !

౪. తారకమంత్రరాజజపతత్పరులౌ బుధు లందరాని వి
 స్తారఫలంబు లే; దెసఁగు శాంతిసుఖంబులు, మోక్ష మబ్బు, నీ
 తారకమంత్రమున్ సతమెదన్ జపియించెద భక్తితోడ నా
 కోరికలెల్లఁదీర్చు మనుకూలమతిం గని రామపార్థివా ! 26

౫. భాగ్యము లబ్బు నీచరణపద్మము గొల్చినవారికెల్ల నా
 యోగ్యత నాకుఁగూడ నెఱుఁగో సమకూర్చుము దాననాకు సౌ
 భాగ్యము గల్గు సౌఖ్యమును బ్రాప్తమగుం దుది నేను శుద్ధవై
 రాగ్యముఁ బూని నీదరికి రాఁగలవాఁడను రామపార్థివా !

ఓం త త్సత్

పండితాశీర్వాదములు

. శ్రీరామాక్షర బాణము ల్పణవమార్విక్ లేఖనీచాపసం
సారారూఢి బిగించి మంత్రపటిమాసామర్థ్యదోశ్శక్తి సం
సారోద్భూతమహామయాసురుల భస్మబేర్చి లోకార్తిభా
కారకజేయఁగ వెజ్జవైతి విలఁ గృష్ణారాయవిద్యనమ్మణే !

భానుసహస్రదీధితులు పర్విన నుర్వియె చూర్ణమైన నం
భోనిధిసప్తకం బినికిపోయిన సప్తకులాచలంబు లే
మైనను గానరానిదశ నందిన శ్రీరఘురామపాదసే
వానిరతుం డచంచలపుపద్ధతి మానుకొనండు నెచ్చెలీ !

భవరోగకీటకపటలి నాహరింపఁ

బ్రకటకాకత్రోటి రామకోటి

తాపత్రయాగ్నిసందగ్ధమనుష్యసం

కృందనవనవాటి రామకోటి

ముక్తికాంతాకరాంబుజ మవలంబింప

రా రమ్మటనుచేటి రామకోటి

అరిషట్కదనుజప్రాణాపహరక్రియా

రంభసాయకధాటి రామకోటి

గీ. భీకరజనుఃపరంపరాపీడ్యమాన

మానవాధమ సంసారకాననోగ్ర

సింహశార్దూలమృగములఁ జీల్చి కూల్చి

రక్షణమొనర్పఁ గలచీటి రామకోటి.

గీ. అట్టిరామకోటి నాధారముగఁ జేసి
 పాల్కుమాలఁబోక రేలుఁ బవలు
 సంచరించు నిన్ను సాకుట శ్రీరామ
 నృపతి మఱువఁ డెపుడు కృష్ణమూర్తి.

గాడేపల్లి వీరరాఘవశాస్త్రి,
 శతావధాని, (గద్వాలసంస్థానవిద్వాంసుడు)

శా. శ్రీమాధుర్యర సైక పూర్ణక వితాసింధూర్మికామాలికా
 ధామ ప్రేంఖితరామ తారకమహత్వారావతారావళి
 నామిత్రం బగురామసుబ్బకవి సంధానించె నోహూ! పర
 ధామా! మాకిదె 'రామరక్ష' యగుఁగాత రామకోటీశ్వరా
 అచ్యుతుని వేంకటాచలపతికవి.

గీ. ప్రిణవ శ్రీరామకోటిని వ్రాసి నీదు
 తండ్రిసంకల్ప మీడేరఁ దగినరీతి
 రామపదకంజముల సమర్పణము సేయ
 నెంచినాడవు మద్దాలి కృష్ణమూర్తి.

ఉ. తారకమంత్రమే జపము ; తప్పకపోషణసేయు ధారుణిన్
 గీరితిఁగన్నరాణి యవనీస్థలి వేంకటరత్నమాంబ నీ
 కోరిక లింకఁజేకుటవె కొల్లపురంబున వాసమేర్పడన్
 గారుణికంబు మీఱ సిరికాంతుఁడు నీ కిడు సర్వసంపదల్.

చేబ్రోలు సరస్వతీదేవి,
 మీర్జాపురం ఎస్టేటు - నూజివీడు.